

Список використаних джерел

1. Васюкова Г.Т. Екологія / Г.Т. Васюкова. – Київ: Конкорд. – 2009. – 200 с.
2. Верещак М.В. Отчет о командировке М. В. Верещака, советника Председателя Московской областной Думы, в Германию 27 июня – 1 июля 2011 года [Електронний ресурс] / М.В. Верещак. – 2011. – Режим доступу: <http://moduma.ru/>
3. Экопродукция вытесняет промышленное производство [Електронний ресурс] // Международное объединение поставщиков натуральной экопродукции «Экокластер». – 2012. – Режим доступу: <http://www.ecocluster.ru/>
4. Кисель В.И. Биологическое земледелие в Украине: проблемы и перспективы / В.И. Кисель. – Харьков: Штрих. – 2000. – 162с .
5. Писаренко П.В. Основи біологічного та адаптивного землеробства: Навч. посібник / П.В. Писаренко, О.О. Горб, Т.В. Невмивако, Ю.С. Голик. – Полтава: Оріяна. – 2009. – 312 с.

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТУВАННЯ ПРИРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

**Василюк Н. В., здобувач вищої освіти,
Миколаївський національний аграрний університет**

В сучасних умовах господарювання Україна постала перед необхідністю активізації інвестиційного процесу. Якісне оновлення виробництва та створення ринкової інфраструктури потребує значних інвестицій. Відповідно, чим більші обсяги та вища ефективність інвестицій,

тим швидше відбувається відтворювальний процес, здійснюються позитивні ринкові перетворення [1]. З іншого боку, недостатнє інвестування веде до втрати конкурентоспроможності національної економіки, спаду виробництва, занепаду основного капіталу та збільшення собівартості продукції, що, в свою чергу, обумовлює загострення проблеми інвестиційних ресурсів, а відтак – скорочення інвестиційної активності [1]. Відомо, що стрімкий розвиток суспільства чинить вплив на природне середовище та порушує його рівновагу, негативно впливаючи на здатність екосистем до самовідновлення. Враховуючи екологічну небезпеку, що склалася, головну увагу необхідно приділяти управлінню виробничою і інноваційною діяльністю, з метою екологізації цих процесів. А це, знову ж таки, потребує залучення додаткових коштів [2;3].

У науковій літературі достатньо уваги приділяється вивченню питань економічного механізму раціонального природокористування, збереження, відтворення і використання природно-ресурсного потенціалу, зокрема у працях Б.М. Данилишина, Я.В. Ковалю, М.Г. Ступеня, В.М. Трегобчука, М.А. Хвесика та ін.

Зауважимо, що для забезпечення раціонального використання ресурсів та відтворення навколишнього середовища необхідним є достатнє фінансування, тобто значні фінансові інвестиції. А це, насамперед, пов'язано зі специфікою деяких виробничих та технологічних процесів, відповідно до цього і особливостями у залученні до господарського процесу певного природного ресурсу, наслідками такого залучення та необхідністю впровадження дієвих форм ресурсозбереження. На сьогодні для суб'єктів господарювання в умовах розвитку екологічної кризи в Україні важливим є формування комплексного механізму забезпечення ефективності їх природоохоронної діяльності, елементом якого має виступати саме активна інвестиційна діяльність щодо реалізації природоохоронних заходів.

Низька дієвість існуючого механізму інвестування природоохоронних заходів в країні пояснюються недосконалістю нормативно-правової бази щодо

державної підтримки природоохоронної діяльності; неефективність контрольних заходів і правового застосування екологічних й юридичних норм. Також варто виокремити і низький рівень бюджетної дисципліни у сфері охорони навколишнього природного середовища та розбалансованість дохідної та видаткової частин фінансування природоохоронних заходів, недостатнє врахування у видатках визначених пріоритетів і комплексного підходу до вирішення питань в екологічній сфері та недостатня концентрація коштів на пріоритетних напрямках, розпорошення їх по багатьох фондах, об'єктах і заходах, які не розв'язують основних екологічних проблем та багато інших проблем, що пов'язані з нелогічним зв'язком між виділенням коштів і отриманням екологічного ефекту і обмеженістю фінансових ресурсів [2;3].

Варто зазначити, що визначальними факторами організаційної ефективності управлінської діяльності щодо реалізації природоохоронних заходів на будь-якому підприємстві мають виступати і зовнішні фактори (вимоги громадськості, споживачів продукції підприємства та ін.), цілі підприємства щодо охорони довкілля, організаційна структура, організаційна культура.

Підсумовуючи, можна зазначити, що на даному етапі ведення господарської діяльності зростає актуальність запровадження у практику господарювання нових економічних заходів щодо раціонального використання природних ресурсів та їх охорони, а серед них чільне місце має займати активізація інвестування природоохоронних заходів. Відповідно, на регіональному рівні в допомозі по вирішенню основних економіко-екологічних проблем на підприємствах необхідно зосередити увагу, насамперед, на підтримці інвестиційних проектів, які передбачають впровадження новітніх ресурсо- та енергозберігаючих технологій, їх супровід на всіх етапах, шляхом створення сприятливих умов інвесторам, проведення презентацій інвестиційного потенціалу тощо; на допомозі підприємствам у пошуку нових ринків збуту [3].

Список використаних джерел

1. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент: Учебный курс. – К.: Эльга-М, Ника-Центр, 2002. – 448 с.
2. Веклич О.О. Сучасні тенденції фінансового забезпечення природоохоронної діяльності в Україні // Фінанси України. 2009. - № 11. – С.20-34.
3. Данилишин Б.М. Економіка природокористування/ Данилишин Б.М., Хвесик М.А., Голян В.А. – К.: Кондор, 2010. – 465 с.

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ТА ВПЛИВ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ НА ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕГІОНУ

**Ганжа В.В., здобувач вищої освіти,
Миколаївський національний аграрний університет**

Сьогодні природно-ресурсний потенціал являє собою важливий фактор розміщення продуктивних сил, який включає природні ресурси і природні умови.

Природно-ресурсний потенціал є багатокomпонентним. Його основними складовими є: мінеральні, земельні, водні, лісові, біологічні, рекреаційні, кліматичні та космічні ресурси.

Використання в економічній системі природних ресурсів вимагає їх адекватної оцінки. Існує два основних види оцінки: технологічна (виробнича) та економічна [1].

Наявність природних ресурсів на території є чи не найголовнішою умовою розміщення продуктивних сил у регіоні. Структура природних